

برادران اگر کسی در میان شما از حق منحرف گردد و کسی او را باز برگرداند (۲۰) بداند که شخص که گناه کاری را از گمراهی و او برگرداند نفسی را از قتل رها نموده است و بسیاری از گناهان را پوشیده است *

تمام شد نامه عام یعقوب حواری

نامه عام اولِ پطرس حواری

مشمول

بر پنج باب

(باب اول مشتمل بر بیست و پنج آیه)

(۱) پطرس حواری و عیسی و مسیح بمسافران پراکنده در پنتس و گلتیه و قیدیه و آسیه و بیثونیه (۲) که برگزیده شده اند بر حسب مشیت ازلی و خدای پدر بوسیله تقدیس روح تا به اطاعت و خون پاشی و عیسی و مسیح که فضل و آرام زیاد بر شما باد (۳) مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی و مسیح که بحسب وفور رحمتش مارا باز بامید زنده تولید نمود بوسیله برخاستن عیسی مسیح از مرده گان (۴) بمیراث بی فساد و نا آلوده و ناپرموده که بجهت ما گذارده شده است در آسمان (۵) که بقدرت خدا و بوساطت ایمان در امن هستیم تا رسیدن آن نجاتی که آشکارا میشود در ایام آخر (۶) لهذا شما خرم میباشید باوجود آنکه حال مدت قلیلی از راه ضرورت در امتحانهای گوناگون غمگین هستید (۷) تا آنکه این حجت ایمان شما که از زر فانی بسیار گرامی تر است بعد از تجربه کرده شدنش بآتش در هنگام ظهور عیسی و

مسیح با تحسین و تکریم و جلال یافت شود (۸) که شما اورا ندیده دوست
 میدارید و حال آنکه هنوز نمی بینید اورا لیکن ایمان آورده در وجد اید
 بخرمی که بیرون از تقریر و پر از جلال است (۹) و غایت ایمان خود را که
 نجات جانهاست می یابید * (۱۰) و در باره آن نجات بدقت تفحص
 و تجسس نمودند پیغمبرانی که اخبار نمودند از آن توفیقی که در شماست
 (۱۱) و استفسار می نمودند که چه وقت و چه نوع وقتی قصد است آن روح
 مسیح را که در ایشان بود هنگامی که پیشتر شهادت میداد بر عذابهای مسیح
 و جلالهای متعاقب آن (۱۲) آنها را مکشوف شد که نه بجهت خود بلکه بما
 میرسانیدند آن خبرهایی را که حال خبر از آنها یافتید بواسطه آنانی که
 بروح القدس که از آسمان فرستاده شد شمارا مژده دادند و فرشته گان شوقمند
 می باشند که در این چیزها غور نمایند * (۱۳) لهذا شما کمرهای دل خود را
 استوار نموده هوشیار بوده امید کامل داشته باشید برای آن توفیقی که در
 هنگام ظهور عیسی مسیح بر شما می آید (۱۴) چون انبای اطاعت متمایل
 مباشید خواهشهای پیشین خود را که در اوان جهالت داشتید (۱۵) بلکه
 چنانچه مقدس است آن که شمارا دعوت نمود شما نیز در جمیع افعال
 خود مقدس باشید (۱۶) از آنجا که مرقوم شده است که پاک شوید زانرو
 که من پاک هستم * (۱۷) و چون آن کس را که شما پدر می خوانید
 بی ظاهربینی بر حسب فعل هر کس حکم مینماید هنگام توقف خود را
 با احتیاط مصروف نمائید (۱۸) زیرا که میدانید که بچیزهای فانی چون طلا
 و نقره رهائی نیافتید از اطوار باطل خود که از پدران بتواتر بشما رسیده بود
 (۱۹) بلکه بخون گران بهای مسیح که چون بره بی عیب و بی داغ بود
 (۲۰) و معین شد پیش از بنای عالم لیکن برای شما در این ایام آخر ظاهر
 گشت (۲۱) که بواسطه ایمان می آورید بر خدائی که اورا از مرده گان
 برخیزانید و جلال بخشید بنوعی که ایمان و امید شما بر خدا میباشد *

(۲۲) و جانهای خود را به اطاعتِ براستی از قدرتِ روح پاک نموده تا که محبتِ برادری بی‌ریا [باشد] پس یکدیگر را بساده‌لوحی و بغایت دوست دارید (۲۳) زانرو که تولد تازه یافتید نه از تخمه فانی بلکه از تخمه غیر فانی که عبارت است از کلام خدا که تا بابد زنده و باقی است (۲۴) زانرو که هر بشری چون گیاهی است و جمیع جلالِ خلق چون گل گیاه است گیاه پژمرده گشت و افشانده گشت گلش (۲۵) اما گفته خداوند تا بابد باقی است و این کلامی است که بشما بمژده داده شده است

(بابِ دویم مشتمل بر بیست و پنج آیه)

(۱) پس هر نوع شرارت و هر قسمِ مکر و ریا و حسد و هر قسمِ غیبت را گذاشته (۲) چون اطفالِ نو زاده خواهش مند شیرِ صافِ کلام باشید تا از آن پرورش یابید (۳) چون یافت ذایقه شما که خداوند را خوش گوار است * (۴) تا باو رسیده یعنی بآن سنگ زنده که خلش مردود نموده اند اما نزد خدا مکرم و معزز است (۵) شما خود نیز چون سنگهای زنده عمارت میشوید چون خانه روحانی و میگردید کاهن مقدس تا قربانیهای روحانی خوش آینده خدا را بوساطتِ عیسی و مسیح گذرانید (۶) و در این مقدمه فقره ایست در کتاب که اینک من می‌نهم در صیون سنگی را که سر زاویه و مکرم و معزز است و هر کس که بروی ایمان آورد خجل نخواهد گردید (۷) پس نزد شما که ایمان دارید گران بها است و طاغیان را آن سنگی که معمارانش رد کردند سر زاویه (۸) و سنگ کوبنده پا و کوه مصادم شده است و ایشان از راه بغاوت از کلام کوبیده میشوند و بجهت همین وضع شده بودند (۹) لیکن شما قوم برگزیده و کهنه ملوکانه و طائفه مقدس و قوم خاص گشته اید تا آنکه اوصافِ آن کس که شمارا از ظلمت بنورِ خود دعوت نموده است جلوه دهید (۱۰) که سابق بر این شما قوم نبودید اما حال قوم خدائید و مرحوم نبودید و الحال مرحوم گشته اید * (۱۱) ای محبوبان استدعا مینمایم

که چون غریب و مسافر از خواهشهای جسمی اجتناب نمائید که آنها با نفس در نزاع اند (۱۲) و رفتار خود را در میان قبائل نیکو دارید تا آنکه ایشان بجای سخنان زشت در حق شما چون بر زشتکاران در روز توجه خدا را تمجید نمایند از کردارهای شایسته شما که ملاحظه مینمایند * (۱۳) پس هر معین شده انسان را بجهت خداوند اطاعت نمائید چه پادشاه را چون سرور (۱۴) و چه حکام را چون گماشته‌گان وی بجهت انتقام از بدکاران و تحسین نیکوکاران (۱۵) که خواهش خدا همین است که به نیک رفتاری جہل مردم جاهل را منطقی نمائید (۱۶) و چون آزادان بوده لیکن آزادی را بهانه شرارت ننمائید بلکه چون بنده‌گان خدا باشید (۱۷) هر کس را عزت نمائید و برادران را دوست دارید و از خدا بترسید و پادشاه را تعظیم نمائید * (۱۸) ای نوکران آقایان خود را در کمال انقیاد اطاعت نمائید نه همین آقایان مهربان و حلیم را و بس بلکه کج خلقان را نیز (۱۹) زانرو که فضیلت است هرگاه کسی مصیبت به نا حق کشیده آنرا بجهت خاطر خدا متحمل گردد (۲۰) چه فخر است اگر گناه کرده و طپانچه خورده متحمل شوید لیکن اگر نیکی کرده و مصیبت کشیده متحمل شوید این نزد خدا فضیلت است (۲۱) و از برای این رفتار دعوت کرده شدید زانرو که مسیح نیز در راه ما عذاب کشید و برای ما نمونه گذاشت تا آنکه بر اثر پای وی روان شوید (۲۲) که او گناه نکرد و در دهانش تقلب یافت نشد (۲۳) و چون بر او دشنامی واقع می‌شد دشنام باز نمیداد و چون عذاب می‌کشید تهدید نمی‌نمود بلکه خود را بآن کس تسلیم می‌نمود که انصاف بحق می‌نماید (۲۴) و او گناهان ما را بر بدن خود بر دار متحمل شد تا که ما از گناهان عریان گشته در راستی زنده گردیم و شما بسبب ضرب او شفا یافته اید (۲۵) که بودید چون گوسفندان گمراه لیکن الحال بسوی شبان و ناظر نفوس خود برگشتید *

(باب سیوم مشتمل بر بیست و دو آیه)

(۱) و نیز ای زنان شوهران خود را بنوعی مطیع باشید که اگر بعضی کلام را نگرویده باشند بسبب خوش رفتاری زن بدون کلام رُبوده شوند (۲) چون به بینند رفتار شایسته با حرمت شمارا (۳) و آرایش شما از زینتهای ظاهری از بافتن موهای سر و مزین بطلا شدن یا پوشیدن لباسها نباشد (۴) بلکه شخص پوشیدهء باطنی [بزینت] غیر فانی بمزاج حلیم و آسوده مزین شود که او نزد خدا گران بها است (۵) و بهمین نوع در اوان سلف زنان مقدّس که امیدوار بخدا میبودند خود را آرایش می نمودند و شوهرشان را مطیع میبودند (۶) چون ساراه که ابراهیم را مطیع بود که او را خداوند میخواند و شما دختران او میباشید مادامی که نیک کردار باشید و از هیچ صدمه خائف نباشید * (۷) و شوهران نیز با ایشان بطور عاقلانه سلوک نمائید و ماده را چون ظرف نازکتر احترام نمائید چون کسانی که در توفیق حیات هم ارث اند که مبادا دعاهای شما منقطع گردد * (۸) خلاصه شما همه گوی یک دل و هم درد و برادر دوست و رحم دل و خوش خلق باشید (۹) و بدی بجای بدی و دشنام بجای دشنام بکار نیآورید بلکه بالعکس دعای خیر نمائید که چنین میدانید که برای همین خوانده شده اید که دعای خیر را بمیراث یابید (۱۰) و آن کس که طالب است خوشیء حیات را و خواهد که در روزگار خوشی بیند زبان خود را از بدی باز دارد و لبهای خود را تا بتقلّب نگردد (۱۱) از بدی اعراض نماید و نیکی نماید و صلح جو باشد و او را تعاقب نماید (۱۲) زانرو که چشمهای خداوند بر راستکاران است و گوشهای او در راه دعای آنها گشاده است و روی خداوند بر خلاف بدکاران است (۱۳) و اگر شما نیکی را پیروی نمائید آن کیست که با شما بدسلوکی نماید (۱۴) اما اگر در راه راستی زحمت یابید خوشوقت باشید و از تهدیدات آنها مترسید و مضطرب مشوید (۱۵) بلکه در دلهای خود خداوند خدا را تنزیه نمائید

و پیوسته مستعدّ باشید که هر کس که در بارهٔ آن امید که دارید علّتی از شما سؤال نماید با حلم و احتیاط جواب دهید (۱۶) و در نیکی نفس را تا مکدر نگاه دارید تا آنان که طعن می‌زنند بر رفتارِ نیکِ شما در مسیح بجای بد گفتن بر شما چون بر بدکاران خجل گردند (۱۷) چه اگر مشیتِ خدا قرار گرفته باشد که عذاب کشیم نیک کردارِ مُعَذَّب بهتر است از بدکردار * (۱۸) زانرو که مسیح در راهِ گداهان [یعنی] عادل در راهِ ظالمان یک بار عقوبت کشید تا آنکه مارا بسوی خدا آورد و حال آنکه از حیثیتِ جسمِ کُشته شد و از حیثیتِ روح زنده گشت (۱۹) و او رفته ندا کرد ارواحی را که مسجون بودند (۲۰) که مدّتی یابی بودند هنگامی که حلمِ خدا چند گاهی انتظار کشید یعنی در ایامِ نُوح در اوانی که کشتی را میساختند و در آن چندی از نفوس یعنی هشت نفر از طریقِ آب ناجی شدند (۲۱) و در مقابلِ آن ما نیز از غسلی که آن شستنِ کثافتِ جسم نیست بلکه توجّهِ قلبِ صمیم بخداست نجات می‌یابیم بوساطتِ بی‌خاستنِ عیسیء مسیح (۲۲) که بآسمان صعود نموده در دستِ راستِ خداست و فرشته‌گان و اصحابِ اقتدار و خداوندان قدرت محکوم وی شدند *

(بابِ چهارم مشتمل بر نوزده آیه)

(۱) پس از آنجا که از حیثیتِ جسم مسیح در راهِ ما متحمل گشت شما نیز همان خوی را چون سلاح به بر نمائید که آن کس که جسماً متحملِ مرگ شد از گناه باز مانده است (۲) تا آنکه دیگر باقی عمر را در جسم موافقِ خواهشِ خلق صرف ننماید بلکه بذوعی که مشیتِ خداست (۳) زیرا که مدّتِ ماضی از عمرِ ما بس است بجهتِ بجا آوردنِ خواهشِ قبائل چون در بی‌عصمتیها و شهوتها و می‌پرستیها و شوخیها و شربها و بت‌پرستیهای مکروه رفتار مینمودیم (۴) و تعجب می‌نمایند و سخنهاي لغو میگویند چون بینند که شما تا بآن حدّ اسراف با آنها نمی‌دوید (۵) لیکن نزدِ آن کس

که مستعد است که بر زنده‌گان و مُرده‌گان حکم نماید حساب را پس خواهند داد (۶) و از این رو است که مُرده‌گان را ندا باین مژده شد که هرچند پیش مردم از حیثیت جسم حکم کرده شده اند پیش خدا از حیثیت روح زنده باشند * (۷) و انجام هر چیز نزدیک است پس بهوشیاری در دعا بیدار باشید (۸) خصوصاً آنکه محبت یکدیگر را بشدت داشته باشید زانرو که محبت کثرت گناهان را خواهد پوشانید (۹) و بی دریغ یک دیگر را ضیافت نمائید (۱۰) چنانکه هر کس کرامتی یافته است آنرا بدیگران رساند چون ناظران نیک توفیق گوناگون خدا (۱۱) و اگر کسی تکلم نماید از مقوله کلام خدا تکلم نماید و اگر کسی خدمت نماید خدمت نماید بحسب آن قوتی که خدا عطا می نماید تا آنکه بهر صورت خدا تمجید یابد بوساطت عیسی مسیح که اورا جلال و قوت تا ابدالابد است آمین * (۱۲) ای محبوبان تعجب ننمائید از آن شدائد ناری که بجهت تجربه شما در شما واقع می شود که گویا چیز غریبی بشما برخورده است (۱۳) بلکه از این رو که در عذابهای مسیح شریک میباشید شادمان باشید تا آنکه هنگام ظهور جلالتش با فرح و وجد باشید (۱۴) و اگر از اسم مسیح رسوائی می کشید خوشحال شما زانرو که روح جلال و خدا بر شما قرار می گیرد که از آنها می یابد بدگوئی و از شما تمجید را (۱۵) پس هوشیار باشید که کسی از شما چون قاتلی یا دزدی یا بدکاری یا فضولی معذب نگردد (۱۶) لَمَّا اگر چون مسیحی عذاب کشد شرمندۀ نگردد بلکه از این جهت خدا را شکر نماید (۱۷) زانرو که وقت است که از خانه خدا قضا بنا شود و چون آغازش از ماست پس انجام آنان که مژده خدا را نه پذیرفتند چه خواهد بود (۱۸) و چون نجات عادل به دشواری است بی دین و گناه کار کجا رو خواهند نمود (۱۹) پس آن کسان که بر حسب اراده خدا زحمت می کشند نفوس خود را با نیکوکرداری باو بسپارند چون بخالق آمین *

(باب پنجم مشتمل بر چهارده آیه)

(۱) از کشیشانی که در میان شما میباشند من که نیز کشیش و شاهد بر عذابهای مسیح و در جلّالی که کشف خواهد گردید شریک میباشم استدعا مینمایم (۲) که گلهء خدا را که در میان شما میباشد شبانی نمائید و نظارت نمائید نه گرهاً بلکه طوعاً نه بجهت نفع معیوب بلکه بخواهش دل خود (۳) و بر میراث خدا خداوندی مجوئید بلکه نمونه‌های گله بشوید (۴) و چون شبان باشی ظاهر گردد تاج پیوسته تازه جلال را خواهید یافت (۵) و نیز جوانان پیران را اطاعت نمائید بلکه هم‌دیگر را کلاً مطیع باشید و ملبس بافتاده‌گی باشید زانرو که خدا با متکبران مقاومت مینماید و توفیق می‌بخشد افتاده‌گان را (۶) پس در تحت دست قدرت خدا کوچکی نمائید تا شمارا بهنگام معین سرافراز نماید (۷) و جمیع اندیشه خود را با وی گذارید که او در باره شما فکر می‌نماید * (۸) و هوشیار و بیدار باشید زانرو که خصم شما ابلیس چون شیر غران می‌گردد در طلب کسی که بلع نماید (۹) به استواری در ایمان اورا مقاومت نمائید زانرو که میدانید که برادران شما که در دنیا میباشند بانواع این بلاها بسر می‌برند * (۱۰) و خدائی که هر توفیقی از او است و مارا بوسیله مسیح عیسی خوانده است که داخل جلال ابدی * او شویم بعد از تحمل زحمت قلبی او خودش شمارا آراسته نماید و استوار کند و قوت بخشد و پایدار نماید (۱۱) اورا تا ابدالابد جلال و قوت باد آمین * (۱۲) مختصری به‌مراه سلوانس که چنین می‌دانم که برادر امین است بشما نوشتم باستدعا و شهادت بر اینکه همین است توفیق حقیقی * خدا که در آن ایستاده اید (۱۳) و کلیسیای بابل که در برگزیده‌گی شریک است و پسر من مرقس شمارا سلام میرسانند (۱۴) و شما یکدیگر را ببوسهء محبت سلام نمائید و بر همه‌گی * شما که در مسیح عیسی می‌باشید سلام باد * آمین *

تمام شد نامهٔ عامّ اوّل پطرس حواری